

431

USTAWA

z dnia 29 marca 2007 r.

o zmianie ustawy o prokuraturze

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach należących do zakresu działania sądów wojskowych lub innych organów wojskowych czynności, o których mowa w ust. 1, wykonują prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury delegowani do wykonywania czynności w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.”;

2) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na prokuratora w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury może być powołany oficer zawodowy, oficer służby okresowej, zwani dalej „oficerem”, lub prokurator powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sędziów,”;

3) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator Generalny może odwołać prokuratora jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli prokurator, mimo dwukrotnego ukarania przez sąd dyscyplinarny karą wymienioną w art. 67 ust. 1 pkt 2—4 lub art. 113 pkt 2—4, popełnił przewinienie służbowe, a w tym dopuścił się oczywistej obrazy przepisów prawa lub uchybił godności urzędu prokuratorowskiego; przed podjęciem decyzji Prokurator Generalny wysłuchuje wyjaśnień prokuratora, chyba że nie jest to możliwe, oraz zasięga odpowiednio opinii zebrania prokuratorów Prokuratury Krajowej lub Naczelnej Prokuratury Wojskowej albo opinii właściwego zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze apelacyjnej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prokurator Generalny odwołuje prokuratora jednostki organizacyjnej prokuratury, który zrzekł się stanowiska prokuratora.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Na wniosek prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędącego oficerem, który zrzekł się stanowiska prokuratora, Prokurator Generalny powołuje go na stanowisko równorzędne w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury, niezależnie od liczby stanowisk prokuratorowskich, chyba że nie spełnia on warunków wymaganych do powołania na stanowisko prokuratora.

3b. W razie odmowy powołania, o którym mowa w ust. 3a, zainteresowanemu służy skarga do Sądu Najwyższego.”;

4) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustali, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wewnętrzną organizację tych jednostek. Rozporządzenie określa strukturę wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, organizację ich pracy, sposób kierowania tymi prokuraturami, w tym formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych, a także szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratorów wojskowych czynności w ramach postępowania karnego oraz — w zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami — innych czynności, zastrzeżonych ustawowo do właściwości prokuratorów wojskowych. Wydając rozporządzenie, należy uwzględnić specyfikę organizacji i funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, opartą na służbowym podporządkowaniu, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności i racjonalności działań prokuratury w strukturach wojskowych.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2006 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162.

w drodze zarządzenia, zakres działania sekretariatów i innych działów administracji w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, biorąc pod uwagę specyfikę zadań jednostek różnego stopnia i konieczność zapewnienia racjonalności funkcjonowania prokuratury, a także potrzebę maksymalnego odciążenia prokuratorów i innych pracowników merytorycznych od prac biurowych oraz sprawnego przepływu informacji niezbędnych w pracy prokuratury.”;

5) w art. 49 po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 4, prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury kieruje do Naczelnego Prokuratora Wojskowego, a Naczelnym Prokurator Wojskowy do Prokuratora Generalnego. Uprawnienia przewidziane w ust. 5, w stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, przysługują Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu, a w stosunku do Naczelnego Prokuratora Wojskowego — Prokuratorowi Generalnemu.”;

6) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator Generalny może delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, a prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, do innej jednostki organizacyjnej prokuratury, Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, zgodnie z kwalifikacjami prokuratora. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może również delegować prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury do wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury. Delegowanie na okres dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku może nastąpić tylko za zgodą prokuratora.”;

7) w art. 50a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator delegowany na podstawie art. 50 ust. 2a ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego albo uposażenia prokuratora określonego zgodnie z art. 116 ust. 4—6, przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorowskim oraz dodatku za długoletnią pracę, a także do świadczeń odszkodowawczych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli zdarzenie powodujące powstanie prawa do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia obowiązków lub funkcji poza granicami państwa. W okresie delegowania prokurator delegowany do pełnienia funkcji otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.”;

8) w art. 51a w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prokurator Generalny — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora apelacyjnego, prokuratora Prokuratury Krajowej, Prokuratora Krajowego, Dyrektora Głównej Komisji, Dyrektora Biura Lustracyjnego, prokuratora delegowanego do wykonywania czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w sytuacji gdy wymieniony nie jest uprawniony do odpowiednich świadczeń odszkodowawczych z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej,”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Naczelnym Prokurator Wojskowy — z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędącego oficerem.”;

9) w art. 53 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urlopu dla poratowania zdrowia udziela Prokurator Generalny, a prokuratorowi wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury — Naczelnym Prokurator Wojskowy.”;

10) w art. 58 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.”;

11) w art. 59 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.”;

12) w art. 62 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1—2 stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami.”;

13) w art. 62a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, będący oficerem, przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia sześćdziesiątego roku życia, chyba że:

1) nie później niż na sześć miesięcy przed ukończeniem sześćdziesiątego roku życia oświadczy Prokuratorowi Generalnemu wolę dalszego zajmowania stanowiska po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków prokuratora, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko prokuratorowskie lub

- 2) został powołany na stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędący oficerem, przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia sześćdziesiątego piątego roku życia.”,
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, będącego oficerem, którego stosunek służbowy został rozwiązany z mocy prawa z powodu osiągnięcia wieku sześćdziesięciu lat albo został rozwiązany z powodu:
- 1) uznania orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej,
 - 2) wypowiedzenia stosunku służbowego dokonanego przez organ wojskowy, jeżeli wojskowa jednostka organizacyjna prokuratury, w której pełnił zawodową służbę wojskową, podlega rozformowaniu lub zmniejszył się jej stan etatowy, a brak jest możliwości wyznaczenia go na inne stanowisko służbowe
- na jego wniosek, złożony przed upływem sześciu miesięcy od dnia rozwiązania stosunku służbowego, Prokurator Generalny powołuje na równorzędne stanowisko lub za jego zgodą na niższe stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych.”,
- d) po ust. 6 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:
- „7. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, niebędący oficerem, w razie rozformowania lub zmniejszenia stanu etatowego wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, w której pełni służbę, na swój wniosek jest powoływany przez Prokuratora Generalnego na równorzędne stanowisko lub za swoją zgodą na niższe stanowisko prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, jeżeli nie ma innych przeszkód prawnych.”;
- 14) art. 64 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 64. Przepisów art. 45 ust. 1—3, art. 46, 47, art. 50 ust. 4 i 7—9, art. 51, 51a, 56, 58 i 59 nie stosuje się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami. W razie zbiegu prawa do urlopu, o którym mowa w art. 52, z prawem do dodatkowego urlopu wypoczynkowego, określonego w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, przysługuje jeden urlop w najwyższym wymiarze.”;
- 15) w art. 65 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przepis ust. 3 nie dotyczy przeszkolenia wojskowego w celu mianowania na pierwszy stopień oficerski.”;
- 16) w art. 65a po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do prokuratorów wojskowych — jednostek organizacyjnych prokuratury.”;
- 17) w art. 108:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury wchodzi w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury dla osób niebędących oficerami, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych.”;
- 18) w art. 110 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Prokuratora lub asesora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury nie można zwolnić z zawodowej służby wojskowej przed odwołaniem go ze stanowiska prokuratora lub asesora, chyba że przechodzi w stan spoczynku lub zachodzi sytuacja określona w art. 62a ust. 4.”;
- 19) w art. 111 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk służbowych Minister Obrony Narodowej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza, przenosi i zwalnia ze stanowisk służbowych Naczelny Prokurator Wojskowy.”;
- 20) art. 114 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 114. 1. Sąd dyscyplinarny, wymierzając karę wydalenia ze służby prokuratorowskiej, występuje z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o zwolnienie ukaranego z zawodowej służby wojskowej. W rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.²⁾) zwol-

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602.

nienie takie jest równoznaczne ze zwolnieniem wskutek prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej usunięcia z zawodowej służby wojskowej.

2. Przewidziane w art. 71 zawieszenie w czynnościach służbowych prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, pociąga za sobą skutki zawieszenia na podstawie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750) oraz ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”;

21) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. 1. Do prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, stosuje się w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą przepisy dotyczące żołnierzy zawodowych lub służby okresowej, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

2. Stanowiskami równorzędnymi prokuratorów w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury są odpowiednio stanowiska w:

- 1) Prokuraturze Krajowej i Naczelnej Prokuraturze Wojskowej,
- 2) prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze okręgowej,
- 3) prokuraturze rejonowej i wojskowej prokuraturze garnizonowej.

3. Okres służby lub pracy na stanowisku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej jest równorzędny z okresem pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej i liczy się od dnia objęcia stanowiska prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej.

4. Uposażenie prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, określają przepisy o uposażeniu żołnierzy.

5. Uposażenie, o którym mowa w ust. 4, oraz wynagrodzenie prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, jest równe wynagrodzeniu pro-

kuratorów oraz odpowiednio asesorów i aplikantów w równorzędnych powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz stanowisk i funkcji prokuratorów, asesorów i aplikantów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury równorzędnych pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów, asesorów i aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, mając na względzie zakres wykonywanych przez prokuratorów, asesorów i aplikantów czynności służbowych.”;

22) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie lub w przepisach szczególnych do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.³⁾), a w sprawach nieuregulowanych, także w przepisach tej ustawy — przepisy Kodeksu pracy.”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 116 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.⁴⁾) zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 116 ust. 6 wymienionej wyżej ustawy, w brzmieniu określonym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162.